

दानिएलाचे पुस्तक - क्रमांक एकाहत्तर

भविष्यसूचक वस्त्रपट: यहजेकेल अध्याय आठमधील चार घृणास्पद कृत्यांचे अनावरण आणि आधुनिक युगातील त्यांचे महत्त्व

Jeff Pippenger
2024-02-04

यहजेकेल अध्याय आठमधील चार घृणास्पद गोष्टी आधुनिक इस्राएलच्या चार पिढींचे प्रतिनिधित्व करतात, आणि आधुनिक इस्राएलची सुरुवात प्राचीन इस्राएलच्या सुरुवातीद्वारे प्रतिरूपित करण्यात आली होती. त्या दोन्ही आरंभीच्या इतिहासांनी लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी आधुनिक इस्राएलच्या शेवटाविषयी साक्ष दिली आहे. इस्राएलच्या त्या दोन्ही सुरुवाती—प्राचीन, प्रत्यक्ष आणि आधुनिक, आध्यात्मिक—यांना यहूदापासून विभक्त झालेल्या इस्राएलच्या उत्तरेकडील राज्याच्या आरंभीच्या इतिहासाद्वारे साक्ष मिळते.

प्राचीन इस्राएलाने सोन्याचे वासरू उभारले तेव्हा, ते नुकतेच इजिप्तमधून बाहेर पडले होते, अशा एका भविष्यवाणीच्या पूर्ततेत की देव त्यांना एक राज्य करील. इस्राएलच्या उत्तरेकडील राज्याचा पहिला राजा यराबाम याची कथा ह्याच वैशिष्ट्यांचा समावेश करते. यराबाम शलमोनाच्या क्रोधापासून इजिप्तमध्ये पळून गेला होता. संदेष्टा अहियाच्या द्वारे त्याला अशी भविष्यसूचक प्रतिज्ञा देण्यात आली होती की बारा वंशांपैकी दहा वंशांवर त्याला राजा करण्यात येईल. भविष्यवाणी पूर्ण होण्यापूर्वी, यराबाम स्वतःमध्ये आणि शलमोनामध्ये अंतर पडावे म्हणून, शलमोन मरेपर्यंत, इजिप्तमध्ये पळून जाईल.

त्या वेळी असे घडले की यराबाम यरुशलेमेतून बाहेर गेला असता, शिलोनाईट संदेष्टा अहियाने त्याला मार्गात भेटले; आणि त्याने स्वतःवर एक नवे वस्त्र परिधान केले होते; आणि ते दोघे शेतात एकटेच होते. तेव्हा अहियाने त्याच्या अंगावरील ते नवे वस्त्र धरून त्याचे बारा तुकडे केले; आणि तो यराबामाला म्हणाला, "तू दहा तुकडे घे; कारण इस्राएलचा देव परमेश्वर असे म्हणतो, 'पाहा, मी शलमोनाच्या हातून राज्य फाडून काढीन आणि दहा वंश तुला देईन. (परंतु माझा सेवक दावीद याच्याकरिता, आणि यरुशलेमाकरिता—त्या नगराकरिता जे मी इस्राएलाच्या सर्व वंशांमधून निवडले आहे—त्याला एक वंश राहील:)' कारण त्यांनी मला सोडून दिले आहे, आणि सीदोनी लोकांची देवी अशतरेथ, मोआबी लोकांचा देव केमोश, आणि अम्मोनी लोकांचा देव मिल्कोम यांची उपासना केली आहे; आणि त्यांनी माझ्या मार्गांनी चालून माझ्या दृष्टीने योग्य ते करणे, तसेच माझे नियम व माझे न्यायविधी पाळणे, जसे त्याचा पिता दावीद करित होता, तसे केले नाही. तरीसुद्धा मी त्याच्या हातून संपूर्ण राज्य काढून घेणार नाही; परंतु माझा सेवक दावीद याच्याकरिता, ज्याला मी निवडले, कारण त्याने माझ्या आज्ञा आणि माझे नियम पाळले, त्याच्यामुळे मी त्याला त्याच्या आयुष्यभर अधिपती ठेवीन. परंतु मी त्याच्या पुत्राच्या हातून राज्य काढून घेईन आणि ते तुला देईन, म्हणजे दहा वंश. आणि त्याच्या पुत्राला मी एक वंश देईन, जेणेकरून माझा सेवक दावीद याला यरुशलेममध्ये—त्या नगरात जे मी माझे नाव तेथे ठेवण्यासाठी निवडले आहे—माझ्यासमोर सदैव एक दिवा असावा.'"

आणि मी तुला घेईन, आणि तुझ्या मनास जसे काही इच्छा असेल त्याप्रमाणे तू राज्य करशील, आणि इस्राएलवर राजा होशील. आणि असे होईल की, जर तू मी तुला आज्ञा करीन त्या सर्व गोष्टी ऐकशील, आणि माझ्या मार्गांनी चालशील, आणि माझ्या दृष्टीने जे योग्य आहे ते करशील, माझे नियम आणि माझ्या आज्ञा पाळशील, जसे माझा सेवक दावीद करित होता; तर मी तुझ्याबरोबर असेन, आणि जसे मी दावीदासाठी स्थिर घराणे उभारले तसे तुझ्यासाठीही उभारीन, आणि इस्राएल तुला देईन. आणि यासाठी मी दावीदाच्या वंशाला क्लेश देईन, पण सदासर्वकाळासाठी नाही. म्हणून शलमोन यारोबामाला ठार मारण्याचा प्रयत्न करू लागला. तेव्हा यारोबाम उठला आणि मिसर देशात, मिसरचा राजा शीशक याच्याकडे पळून गेला; आणि शलमोनाच्या मृत्यूपर्यंत तो मिसरमध्ये राहिला. आणि शलमोनाची उरलेली कृत्ये, त्याने जे काही केले, आणि त्याचे शहाणपण, हे सर्व शलमोनाच्या कृत्यांच्या पुस्तकात लिहिलेले नाही काय? आणि शलमोनाने यरुशलेममध्ये सर्व इस्राएलवर राज्य केलेला काळ

चाळीस वर्षांचा होता. आणि शलमोन आपल्या पितरांबरोबर निजला, आणि त्याचा पिता दावीद याच्या नगरीत त्याला पुरण्यात आले; आणि त्याच्या जागी त्याचा पुत्र रहोबाम राज्य करू लागला. १ राजे ११:२८-४३.

राजा सोलोमोनाच्या मृत्यूनंतर राज्य विभागले जाणार होते, आणि उत्तर दिशेच्या दहा वंशांवर यारोबाम राजा होणार होता, तर सोलोमोनाचा पुत्र रहोबाम यरुशलैममध्ये राजा होणार होता. वंशांचे विभाजन होण्यापूर्वी, यारोबामाला मिसरमधून बाहेर येणे आवश्यक होते.

आणि रहोबाम शेखेमास गेला; कारण सर्व इस्राएल त्याला राजा करावयास शेखेमास आले होते. आणि असे झाले की, नबाटाचा पुत्र यराबाम, जो अद्याप मिसरदेशात होता, त्याने हे ऐकले; कारण तो राजा सोलोमोनाच्या उपस्थितीतून पळून गेला होता, आणि यराबाम मिसरदेशात राहत होता; तेव्हा त्यांनी त्याला पाठवून बोलावले. मग यराबाम आणि इस्राएलची सर्व मंडळी येऊन रहोबामाशी बोलली व म्हणाली, "तुझ्या पित्याने आमचे जू जड केले; म्हणून आता तुझ्या पित्याची कठोर सेवा, आणि त्याने आमच्यावर घातलेले त्याचे जड जू, हलके कर; म्हणजे आम्ही तुझी सेवा करू." त्याने त्यांना म्हटले, "आणखी तीन दिवसांनी निघून जा, मग पुन्हा माझ्याकडे या." आणि लोक निघून गेले. 1 राजे 12:1-5.

रहबामाने त्या तीन दिवसांच्या काळात किती मूर्खपणाने वागले याची कथा, त्याने वृद्ध पुरुषांच्या सल्ल्याला मूर्खपणाने नाकारले यावर दोष ठेवते; परंतु वंशांचे विभाजन पूर्वीच भविष्यवाणी करण्यात आलेले होते, म्हणून ते एका ना एका प्रकारे घडलेच असते. येथे भविष्यातील एका लेखासाठी हे नोंद घेण्यासारखे आहे की विभाजनाची प्रक्रिया विशिष्टपणे तीन दिवस अशी ओळखली गेली होती. मिलराइटांच्या इतिहासकाळात ती दोन राज्ये पुन्हा एक राज्य होतात, आणि जेव्हा मिलराइट इतिहासात उत्तरेकडील व दक्षिणेकडील वंश एक राज्य होतात, तोच काळ म्हणजे प्रकटीकरण अध्याय चौदा येथील तीन देवदूतांच्या आगमनाचा कालावधी होय. मिलराइटांच्या इतिहासातील ते तीन देवदूत रहबामाच्या निर्णयाच्या तीन दिवसांनी प्रतिरूपित केले गेले होते. 1798 पासून 1844 पर्यंतचे ते छेचाळीस वर्षे, ज्यावेळी ते तीन देवदूत आले, तीच प्रतीकात्मक तीन दिवसही होती, ज्यांविषयी ख्रिस्ताने योहान अध्याय दोनमध्ये असे म्हटले होते की नाश पावलेल्या मंदिराला उभे करण्यासाठी त्याला तेवढा कालावधी आवश्यक असेल; परंतु अभ्यासाचा तो भाग भविष्यातील एका लेखासाठी आहे.

जेव्हा रहोबामाने तीन दिवसांच्या शेवटी आपला मूर्खतापूर्ण निर्णय जाहीर केला, तेव्हा राज्यांचे विभाजन झाले.

म्हणून जेव्हा सर्व इस्राएलाने पाहिले की राजाने त्यांचे ऐकले नाही, तेव्हा लोकांनी राजाला उत्तर देऊन म्हटले, दावीदामध्ये आमचा कोणता हिस्सा आहे? यशयाच्या पुत्रामध्ये आमचा काही वारसाहक्क नाही; हे इस्राएला, आपल्या तंबूना जा; आता, दावीद, आपल्या स्वतःच्या घराची काळजी घे. मग इस्राएल आपल्या तंबूना निघून गेला. पण जे इस्राएलाचे पुत्र यहुदाच्या नगरांत राहत होते, त्यांच्यावर रहोबाम राज्य करू लागला. मग राजा रहोबामाने आदोराम याला, जो करावरील अधिकारी होता, पाठविले; आणि सर्व इस्राएलाने त्याला दगड मारून ठार केले. म्हणून राजा रहोबामाने घाई करून आपल्या रथावर चढून यरुशलैमेस पळ काढला. अशा प्रकारे इस्राएलाने दावीदाच्या घराण्याविरुद्ध आजपर्यंत बंड केले आहे. आणि असे झाले की, यराबाम पुन्हा आला आहे हे सर्व इस्राएलाने ऐकले, तेव्हा त्यांनी त्याला बोलावून मंडळीत आणले आणि सर्व इस्राएलावर त्याला राजा केले; यहुदाच्या वंशाव्यतिरिक्त दावीदाच्या घराण्याचे अनुसरण करणारा कोणीही नव्हता. 1 राजे 12:16-20.

यरोबामाला एक राज्य दिले जाईल ही भविष्यवाणी पूर्ण झाली होती, आणि तो मिसरदेशातून बाहेर आल्याच्या काळातच ती पूर्ण झाली. देवाचे पवित्रस्थान यरुशलैम नगरात आहे याचा हेवा बाळगून—जे नगर देवाने आपले नाव तेथे स्थापन करण्यासाठी निवडले होते—यरोबामाने पवित्रस्थान, याजकपद आणि उपासनेची सेवा यांची बनावट प्रतिकृती उभारण्यास सुरुवात केली; ही सेवा केवळ यरुशलैममध्येच पार पाडली जावी अशी नेमणूक करण्यात आली होती. उत्तरेकडील दहा वंशांमध्ये बनावट उपासना-प्रणाली उभारण्याचे यरोबामाचे कार्य, अहरोनाच्या बंडखोरीशी व सुवर्णवासराशी थेट समांतर आहे, आणि अशा प्रकारे ते केवळ लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याविषयीच नव्हे, तर 1863 मधील बंडखोरीविषयीही आणखी एक साक्ष पुरविते.

आणि यराबाम आपल्या मनात म्हणाला, आता हे राज्य दावीदाच्या घराण्याकडे परत जाईल. जर हे लोक यरुशलेम येथील परमेश्वराच्या मंदिरात यज्ञ अर्पण करण्यासाठी वर गेले, तर या लोकांचे मन पुन्हा त्यांच्या स्वामीकडे, म्हणजे यहुदाचा राजा रहोबाम याच्याकडे वळेल; आणि ते मला मारून टाकतील व पुन्हा यहुदाचा राजा रहोबाम याच्याकडे जातील. म्हणून राजाने सल्लामसलत केली, आणि सोन्याची दोन वासरे बनविली, व त्यांना म्हणाला, यरुशलेमला वर जाणे तुम्हांस फार आहे; हे इस्राएला, पाहा, हेच तुमचे देव आहेत, ज्यांनी तुम्हांला मिसर देशातून वर आणले. आणि त्याने एक बेथेल येथे ठेवले, व दुसरे दान येथे ठेवले. आणि ही गोष्ट पापास कारणीभूत झाली; कारण लोक त्या एकाच्या पुढे उपासना करण्यासाठी दानपर्यंत जाऊ लागले. आणि त्याने उंच स्थळांचे मंदिर बांधले, व लेवीच्या पुत्रांपैकी नसलेल्या सामान्य लोकांतून याजक नेमले. आणि यराबामाने आठव्या महिन्यात, त्या महिन्याच्या पंधराव्या दिवशी, यहुदामध्ये असलेल्या सणासारखा एक सण नेमला; आणि त्याने वेदीवर अर्पण केले. असेच त्याने बेथेल येथे केले, स्वतःने बनविलेल्या वासरांना बळी अर्पण करून; आणि त्याने बेथेल येथे स्वतःने उभारलेल्या उंच स्थळांच्या याजकांना नेमून ठेवले. अशा रीतीने त्याने बेथेल येथे स्वतःने बनविलेल्या वेदीवर, आठव्या महिन्याच्या पंधराव्या दिवशी, म्हणजे ज्या महिन्याची त्याने आपल्या मनातून योजना केली होती त्या महिन्यात, इस्राएलाच्या संततीसाठी सण नेमला; आणि त्याने वेदीवर अर्पण केले व धूप जाळला. १ राजे १२:२६-३३.

यरोबामाच्या बंडामुळे आणखी एक सत्यरेषा प्राप्त होते, जी अहरोनाच्या बंडावर, इ.स. १८६३ मधील प्रोटेस्टंट शिंगाच्या बंडावर, आणि लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्याच्या वेळी रिपब्लिकन शिंगाच्या बंडावर अध्यारोपित करता येते; आणि असे करताना ती भविष्यवाणीच्या साक्षीला अधिक विस्तृत करते. अहरोनाच्या सोन्याच्या वासराच्या बंडामध्ये, परमेश्वराने याजकपदाची निवड करण्याची नेमलेली पद्धत बदलली.

बंडखोरीपूर्वी कोणत्याही वंशातील ज्येष्ठपुत्र याजकवर्गाचा भाग होणार होता. परंतु अहरोनाच्या सुवर्णवासराच्या बंडखोरीत केवळ लेवीचा वंशच मोशेबरोबर उभा राहिला. या कारणास्तव देवाने याजकवर्गासाठी पुरुष पुरविण्याची नियुक्त केलेली पद्धत बदलली, आणि त्या वेळेपासून केवळ लेवीचेच कुळ याजकवर्ग बनवणार होते.

म्हणजे जेव्हा मोशेला दिसले की लोक नग्न झाले होते; (कारण अहरोनाने त्यांना त्यांच्या शत्रूसमोर त्यांच्या लज्जेसाठी नग्न केले होते;) तेव्हा मोशे छावणीच्या वेशीवर उभा राहिला, आणि म्हणाला, जो परमेश्वराच्या पक्षाचा आहे? त्याने माझ्याकडे यावे. आणि लेवीचे सर्व पुत्र त्याच्याजवळ एकत्र जमले. आणि तो त्यांना म्हणाला, इस्राएलचा परमेश्वर देव असे म्हणतो, प्रत्येकाने आपली तलवार आपल्या कमरेला लावावी, आणि छावणीभर वेशीपासून वेशीपर्यंत आतबाहेर जाऊन प्रत्येकाने आपल्या भावाला, प्रत्येकाने आपल्या सोबत्याला, आणि प्रत्येकाने आपल्या शेजाऱ्याला मारावे. आणि लेवीच्या पुत्रांनी मोशेच्या वचनाप्रमाणे केले: आणि त्या दिवशी लोकांपैकी सुमारे तीन हजार पुरुष मारले गेले. निर्गम 32:25-28.

यरोबामाने देवाने अहरोनाच्या बंडखोरीच्या प्रसंगी केलेल्या कार्याची बनावट नक्कल केली, जेव्हा देवाने लेवीच्या वंशातून एक नवे याजकत्व उभे केले होते; कारण यरोबामाने "लोकांतील अगदी कनिष्ठांनाही याजक नेमले, जे लेवीच्या पुत्रांपैकी नव्हते." उत्तरेकडील दहा वंशांच्या राज्याच्या आरंभी झालेल्या या बंडखोरीचा अहरोनाच्या बंडखोरीशी व नाचणाऱ्या मूर्खांशी समांतर संबंध आहे. ही बंडखोरी मिसरमधून बाहेर आल्यानंतर घडली, त्या भविष्यवाणीच्या पूर्ततेत, ज्यात एक राज्य स्थापन होईल असे वचन दिले गेले होते. या दोन्ही प्रसंगी एक नवे याजकत्व स्थापन करण्यात आले, आणि ते याजक निवडण्याच्या पूर्वीच्या व्यवस्थेपासून झालेला एक बदल होता.

अहरोनाचा सुवर्ण वासराचा बंड पुन्हा घडला, परंतु यरोबामाने ते दुप्पट केले; कारण त्याने दोन सुवर्ण वासरे बनवून ती दोन नगरांत स्थापन केली. दान हे नगर राज्यकारभाराचे प्रतिनिधित्व करते, कारण दान याचा अर्थ "न्याय करणे" असा आहे; आणि बेथेल हे नगर चर्चकारभाराचे प्रतिनिधित्व करते, कारण बेथेल याचा अर्थ "देवाचे घर" असा आहे. त्या सुवर्ण वासरांत अहरोनाच्या वासराप्रमाणेच तेच प्रतीकात्मक अर्थ होते, परंतु त्या दोन नगरांनी दर्शविलेल्या चर्च व राज्य यांच्या ऐक्याची अतिरिक्त साक्ष त्यात होती. वासरू हे मूर्तिपूजक अर्पणाचे सर्वोच्च रूप होते, आणि म्हणून ते ख्रिस्ताच्या बनावट अर्पणाचे प्रतिनिधित्व करते. सोने हे बाबेलचे प्रतीक आहे, आणि वासरू हे एका पशूची प्रतिमा

होती. जसा अहरोनाने उपासनेचा एक खोटा दिवस नेमला, तसाच यरोबामानेही एक उत्सव नेमला, आणि त्या उत्सवाची तारीख यरुशलेममधील खऱ्या उपासनेच्या वेळेशी जुळणार नाही याची खात्री केली.

लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याचे सर्व घटक यारोबामाच्या बंडखोरीच्या साक्षीमध्ये दर्शविलेले आहेत; खोटे बलिदान (वासरू), खोटा ख्रिस्त (वेदी), पशूची प्रतिमा (मंडळी व राज्य यांचा संयोग), उपासनेचा खोटा दिवस (रविवार), आणि बनावट याजकत्व.

प्राचीन इस्राएलची सुरुवात, दहा उत्तरेकडील वंशांचे राज्यरूपाने झालेले प्रारंभ, आणि अॅडव्हेटिझमची सुरुवात—या सर्वांमध्ये समान भविष्यसूचक घटक आहेत; आणि हे सर्व मिळून लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारीच्या कायद्याचे भविष्यसूचक घटक ओळखून देतात. प्राचीन इस्राएल मिसरच्या दास्यातून बाहेर आला होता; यरोबाम मिसरमधून बाहेर आला, जिथे तो सोलोमनाच्या छळापासून बचाव करण्यासाठी पळून गेला होता; आणि मिलराइट अॅडव्हेटिझम नुकताच पोपसत्तेच्या दास्यातून बाहेर आला होता.

लेवीचे याजकत्व अहरोनाच्या बंडाच्या वेळी स्थापित झाले, सर्वात नीच मनुष्यांपैकी बनावट याजकत्व यरोबामाच्या साक्षीत उभे करण्यात आले, आणि प्रभुने मिलराइट अॅडव्हेटिझमशी करार केला तेव्हा, पेत्राच्या मते, मिलराइट लोक “एक निवडलेली पिढी, राजकीय याजकत्व, पवित्र राष्ट्र, स्वतःसाठी वेगळे ठेवलेले लोक” होते; “ज्याने तुम्हांला अंधारातून आपल्या अद्भुत प्रकाशात बोलाविले, त्याचे गुणप्रकाशन तुम्ही करावे.” मिलराइट लोकांना ज्या प्रकाशात बोलाविण्यात आले होते, तो मिलरच्या रत्नांचा प्रकाश होता, जो हबक्कूकच्या दोन पट्ट्यांवर दर्शविला गेला होता आणि ज्याचे पूर्वछायारूप अहरोनाच्या बंडाच्या इतिहासात दहा आज्ञांच्या दोन पट्ट्यांद्वारे प्रकट झाले होते. ज्या अंधारातून त्यांना बाहेर बोलाविण्यात आले होते, तो पोपसत्ताक राज्याच्या अंधकारमय युगांचा अंधार होता, ज्याचे पूर्वछायारूप मिसरी दास्याच्या अंधाराने दर्शविले गेले होते.

जेव्हा ख्रिस्ताने अन्यजनी धर्म आणि पोपसत्तावाद या दोहोंकडून तुडविले गेलेले मंदिर उभारले, तेव्हा त्याने ते १७९८ ते १८४४ या काळातील छेचाळीस वर्षांत उभारले. जेव्हा त्याने मंदिर उभारून पूर्ण केले, तेव्हा कराराचा दूत म्हणून तो २२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी अकस्मात आपल्या मंदिरात आला; कारण त्याने तुडविले जाऊन उद्ध्वस्त झालेले मंदिर उभारले होते, आणि त्याने लेवीच्या वंशाने प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविलेल्या याजकवर्गालाही शुद्ध केले होते.

परंतु त्याच्या येण्याचा दिवस कोण सहन करू शकेल? आणि तो प्रकट होईल तेव्हा कोण उभा राहू शकेल? कारण तो शुद्ध करणाऱ्याच्या अग्निसारखा आणि धोबीच्या साबणासारखा आहे. आणि तो चांदी शुद्ध करणारा व निर्मळ करणारा म्हणून बसेल; आणि तो लेवीच्या पुत्रांना शुद्ध करील, व त्यांना सोने आणि चांदीप्रमाणे निर्मळ करील, म्हणजे ते परमेश्वराला नीतिमत्त्वाने अर्पण अर्पितील. तेव्हा यहुदा व यरुशलेम यांचे अर्पण परमेश्वराला प्राचीन दिवसांप्रमाणे आणि पूर्वीच्या वर्षांप्रमाणे प्रिय होईल. मलाखी ३:२-४.

२२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी ख्रिस्त अचानक आपल्या मंदिरात आला आणि लेवीय याजकपदाद्वारे प्रतिनिधित्व केलेल्या लोकांशी करारात प्रवेश केला; तरीही १८६३ पर्यंत त्यांनी अहरोनाच्या बंडाची पुनरावृत्ती केली, आणि मिलेराइट याजकपदाचे रूपांतर लाओदीकेय याजकपदात झाले, जसे यरोबामाच्या अतिशय नीच लोकांतील याजकपदाने आणि अहरोनाच्या नाचणाऱ्या मूर्खांनी प्रतिनिधित्व केले आहे. तरीसुद्धा, यरोबामाच्या बंडाची साक्ष १८६३ च्या बंडाची अधिक व्यापक साक्ष धारण करते. जेव्हा यरोबामाने आपल्या खोट्या उपासना-पद्धतीचे उद्घाटन केले, तेव्हा यरोबामाच्या बंडाला धिक्कारण्यासाठी यरुशलेमहून एक संदेश पाठविण्यात आला; ज्याचा पूर्वप्रकार असा आहे की मिलेराइट अॅडव्हेटिझमला दहा आज्ञांतील सबाथ विश्रांतीचा दिवस म्हणून स्वीकारण्यास मार्गदर्शन करण्यात आले.

अॅडव्हेटिझमने तिसऱ्या देवदूताचा प्रकाश आणि पवित्रस्थान स्वीकारले तेव्हा, १७९८ मध्ये अंतकाळाच्या प्रारंभी सुरू झालेल्या उघडकीस येण्याच्या वाढत्या प्रकाशास नाकारणाऱ्या त्या प्रोटेस्टंटंसाठी त्यांनी एक धिक्कारच प्रतिनिधित्व केला. जसा प्राचीन इस्राएलाने आपल्या मिसरी दास्यात असताना शब्बाथ विसरला होता, तशीच अरण्यातील मंडळीने

१७९८ येईपर्यंत शब्बाथ विसरला होता. मिलराइट्सद्वारे आणण्यात आलेल्या न्याय-तासाच्या संदेशाच्या वाढत्या प्रकाशामुळे अखेरीस पवित्रस्थान आणि देवाच्या नियमाकडे मार्गदर्शन झाले.

ते प्रकाश २२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी आले, आणि ज्यांना कॅथलिक धर्मातील खोट्या शिकवणींपासून पूर्णपणे बाहेर पडण्यासाठी बोलावण्यात आले होते, त्यांच्यासाठी ते खोट्या उपासनेवरील एक ताडना दर्शवत होते. सूर्याची उपासना ही तिच्या कक्षेत पुन्हा परत आलेल्या चर्चावरील कॅथलिक धर्मसत्तेच्या अधिकाराची खूण आहे. ती ताडना येरोबामाने आपल्या खोट्या उपासनेच्या व्यवस्थेच्या उद्घाटनावेळी दर्शविली आहे.

येरोबामाने यहुदामध्ये असलेल्या सणाप्रमाणेच आठव्या महिन्याच्या पंधराव्या दिवशी एक सण नेमला, आणि त्याने वेदीवर अर्पण केले. त्याने बेथेल येथेही तसेच केले, त्याने स्वतः बनविलेल्या वासरांना बळी अर्पण केले; आणि त्याने बेथेल येथे आपण बनविलेल्या उच्चस्थानांच्या याजकांना नेमून ठेवले. अशा रीतीने त्याने बेथेल येथे आपण बनविलेल्या वेदीवर आठव्या महिन्याच्या पंधराव्या दिवशी, म्हणजे आपल्या स्वतःच्या मनाने ठरविलेल्या महिन्यात, अर्पण केले; आणि इस्राएलच्या संततीसाठी एक सण नेमला; आणि त्याने वेदीवर अर्पण केले व धूप जाळला. आणि पाहा, परमेश्वराच्या वचनाने यहुदाहून देवाचा एक मनुष्य बेथेल येथे आला; आणि येरोबाम धूप जाळण्यासाठी वेदीजवळ उभा होता. आणि त्याने परमेश्वराच्या वचनाने वेदीविरुद्ध पुकारा करून म्हटले, हे वेदी, हे वेदी, परमेश्वर असे म्हणतो: पाहा, दाविदाच्या घराण्यात योशिया नावाचा एक पुत्र जन्माला येईल; आणि तो तुझ्यावर त्या उच्चस्थानांच्या याजकांना अर्पण करील, जे तुझ्यावर धूप जाळतात; आणि मनुष्यांच्या हाडांचे दहन तुझ्यावर केले जाईल. आणि त्याने त्याच दिवशी एक चिन्ह देऊन म्हटले, हे ते चिन्ह आहे जे परमेश्वराने सांगितले आहे: पाहा, वेदी फाटून जाईल, आणि तिच्यावर असलेली राख सांडली जाईल. आणि असे झाले की, बेथेल येथील वेदीविरुद्ध पुकारा करणाऱ्या देवाच्या मनुष्याचे वचन राजा येरोबामाने ऐकले, तेव्हा त्याने वेदीकडून आपला हात पुढे करून म्हटले, याला पकडा.

आणि त्याने त्याच्याविरुद्ध पुढे केलेला त्याचा हात सुकून गेला, त्यामुळे तो तो हात पुन्हा स्वतःकडे ओढून घेऊ शकला नाही. वेदीही फाटली, आणि परमेश्वराच्या वचनाने देवाच्या माणसाने दिलेल्या चिन्हाप्रमाणे वेदीवरील राख खाली सांडली. तेव्हा राजाने उत्तर देऊन देवाच्या माणसाला म्हटले, "आता तुझ्या देव परमेश्वराचे मुख विनव, आणि माझ्यासाठी प्रार्थना कर, म्हणजे माझा हात मला पुन्हा पूर्ववत होईल." मग देवाच्या माणसाने परमेश्वराची विनवणी केली, आणि राजाचा हात त्याला पुन्हा पूर्ववत झाला, आणि तो जसा आधी होता तसाच झाला. मग राजाने देवाच्या माणसाला म्हटले, "माझ्याबरोबर घरी चल, आणि स्वतःला ताजेतवाने कर; मी तुला बक्षीस देईन." पण देवाच्या माणसाने राजाला म्हटले, "तू मला तुझे अर्धे घर जरी दिलेस, तरी मी तुझ्याबरोबर आत येणार नाही; आणि या ठिकाणी मी भाकर खाणार नाही किंवा पाणी पिणार नाही; कारण परमेश्वराच्या वचनाने मला अशी आज्ञा देण्यात आली होती, असे सांगून, 'भाकर खाऊ नकोस, पाणी पिऊ नकोस, आणि ज्या मार्गाने तू आलास त्याच मार्गाने परत फिरू नकोस.'" म्हणून तो दुसऱ्या मार्गाने निघून गेला, आणि ज्या मार्गाने तो बेथेलला आला होता त्या मार्गाने परतला नाही. 1 राजे 12:32-13:10.

आरोन आणि येरोबाम यांच्या साक्षीतील सुवर्णवासरांच्या बंडाबरोबरच, येरोबामाने स्थापन केलेल्या खोट्या उपासना-पद्धतीच्या प्रत्यक्ष उद्घाटनाचाही त्याच्या साक्षीत समावेश आहे. ते उद्घाटन, यरुशलेममध्ये केली जाणारी उपासना आणि येरोबामाच्या बनावट व्यवस्थेतील भेद दर्शविते. 1798 पासून 1844 पर्यंत, प्रभुने आपल्या लोकांना पोपसत्तेच्या राज्याच्या अंधारातून बाहेर काढून प्रकटीकरण चौदा मधील तीन देवदूतांनी दर्शविलेल्या अद्भुत भविष्यवाणीच्या प्रकाशात आणले. प्रोटेस्टंट मंडळ्यांनी तो प्रकाश नाकारला आणि असे करून त्या 1844 मध्ये कॅथोलिक धर्माच्या कन्या बनल्या.

येरोबामाची उपासना कॅथोलिक उपासना-प्रणालीचे प्रतीकरूप होती; आणि त्याच्या कथेत इस्राएलचे उत्तरेकडील राज्य कॅथोलिक धर्मातील त्या खोट्या व्यवस्थेचे प्रतिनिधित्व करते, ज्यात मिलराइट इतिहासातील प्रोटेस्टंटानी राहणे निवडले. त्या व्यवस्थेचे प्रतीक म्हणजे सूर्याची उपासना होय.

२२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी परमपवित्र स्थानी प्रवेश केलेल्या विश्वासू व शहाण्या कुमारिका, नुकत्याच कॅथोलिकत्वाच्या प्रभावाकडे परत गेलेल्या प्रोटेस्टंटाना दिलेल्या एका ताडनाचे प्रतिनिधित्व करित होत्या, आणि त्या रोमच्या कन्या झाल्या. यरोबामाच्या बनावट उपासना-पद्धतीच्या प्रतिष्ठापनेच्या वेळी, यहूदामधून एक संदेष्टा आला आणि त्याने यरोबामास ताडना दिली; याप्रमाणे तो परमपवित्र स्थानी प्रवेश केलेल्या आणि देवाच्या नियमास ओळखण्यास प्रवृत्त झालेल्या विश्वासू कुमारिकांचा प्रतिरूप ठरला. १८६३ च्या बंडाचा विचार करताना त्या संदेष्ट्याची कथा व यरोबामास दिलेली त्याची ताडना अत्यंत माहितीपूर्ण आहे; तरी, आरंभीसह एक समाप्ती जोडली जाईपर्यंत ती कथा थांबणे आवश्यक आहे.

प्राचीन इस्राएलाची प्रारंभिक अवस्था, यारोबामाचे राज्य, आणि आधुनिक इस्राएल—हे सर्व एकमेकांशी जुळून येतात; आणि एकत्रितपणे ते लवकरच येणाऱ्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, प्रकटीकरण तेराव्या अध्यायातील पृथ्वीवरील पशूच्या अंताचे तीन साक्षी पुरवितात. २२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी मिलराइट अॅडव्हेंटिझममधील विश्वासू लोक पृथ्वीवरील पशूचे खरे प्रोटेस्टंट शिंग बनले, आणि त्यांनी हे त्या इतिहासात केले ज्याची सुरुवात १७९८ मध्ये, अंतकाळाच्या वेळी, झाली होती. १७९८ हे बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहाव्या राज्याची—संयुक्त संस्थाने—आणि संयुक्त संस्थानांमध्ये अॅडव्हेंटिझमच्या खऱ्या प्रोटेस्टंट शिंगाच्या स्थापनेची सुरुवात होती. त्या आरंभीच्या इतिहासात संयुक्त संस्थानांचा अंतिम इतिहास प्रतिनिधित्व करतो; कारण येशू नेहमी एखाद्या गोष्टीच्या शेवटाचे चित्रण तिच्या प्रारंभाने करतो.

प्राचीन, आधुनिक आणि यारोबामाच्या इस्राएलचे आरंभीचे तीन साक्षी पृथ्वीवरील पशूच्या अंताचा दाखला देतात; परंतु यहूदाहून आलेल्या आणि यारोबामाला धिक्कारलेल्या संदेष्ट्याच्या साक्षीचे विवेचन मांडण्यापूर्वी आगाऊपणे स्थापित करणे आवश्यक असे आणखी एक अंतही आहे. समाविष्ट करावयाचा तो अंतिम इतिहास म्हणजे संदेष्टा यहेज्केल याने दर्शविल्याप्रमाणे इस्राएलच्या उत्तरेकडील आणि दक्षिणेकडील राज्यांचा अंत होय.

हे विसरता कामा नये की आपण आता जे स्पष्ट करित आहोत ते असे आहे की १८६३ मधील बंडखोरीवर यहेज्केल अध्याय आठमधील पहिल्या घृणास्पद कृत्याची छाप आहे, जे मत्सराची प्रतिमा होते. यहेज्केलद्वारे दर्शविलेल्या उत्तरेकडील व दक्षिणेकडील राज्यांच्या समाप्तीचा आपण विचार केल्यावर, १८६३ मधील बंडखोरी हारून व यारोबाम यांच्या बंडखोरीद्वारे चित्रित करण्यात आली होती, आणि ती लाओदीकेयीन अॅडव्हेंटिझमच्या चार पिढ्यांपैकी पहिल्या पिढीच्या आरंभाची ओळख करून देते, हे सिद्ध करण्यासाठी आपल्याकडे पुरेसाहून अधिक पुरावा असेल.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात चालू ठेवू.

परमेश्वराचे वचन पुन्हा माझ्याकडे आले, असे म्हणाले, शिवाय, हे मनुष्यपुत्रा, तू एक काठी घे, आणि तिच्यावर लिही, यहूदासाठी, आणि त्याचे सोबती इस्राएलच्या संततीसाठी; मग दुसरी एक काठी घे, आणि तिच्यावर लिही, योसेफासाठी, म्हणजे एफ्रेमची काठी, आणि त्याचे सोबती सर्व इस्राएलच्या घराण्यासाठी; आणि त्या एकमेकींशी जोडून एकच काठी कर; आणि त्या तुझ्या हातात एक होतील. आणि जेव्हा तुझ्या लोकांची संतती तुला विचारून म्हणतील, यांचा अर्थ काय आहे ते तू आम्हांस सांगणार नाहीस काय? तेव्हा त्यांना सांग, परमेश्वर परमेश्वर असे म्हणतो; पाहा, मी योसेफाची काठी, जी एफ्रेमच्या हातात आहे, आणि त्याचे सोबती इस्राएलचे वंश, हिला घेईन, आणि तिला यहूदाच्या काठीबरोबर, म्हणजे त्याच्याबरोबर जोडीन, आणि त्यांना एकच काठी करीन, आणि त्या माझ्या हातात एक होतील. आणि ज्या काठ्यांवर तू लिहिशील, त्या त्यांच्या डोळ्यांसमोर तुझ्या हातात असतील. आणि त्यांना सांग, परमेश्वर परमेश्वर असे म्हणतो; पाहा, इस्राएलची संतती ज्या ज्या राष्ट्रांत गेली आहे, तेथून मी त्यांना घेईन, आणि चहूबाजूंनी त्यांना एकत्र जमवीन, आणि त्यांच्या स्वतःच्या भूमीत त्यांना आणीन:

आणि मी त्यांना त्या देशात, इस्राएलच्या पर्वतांवर, एक राष्ट्र करीन; आणि एकच राजा त्यांच्यां सर्वांवर राजा असेल; आणि ते यापुढे दोन राष्ट्रे राहणार नाहीत, आणि ते पुन्हा कधीही दोन राज्यांत विभागले जाणार नाहीत. ते यापुढे आपल्या मूर्तींनी, आपल्या घृणास्पद वस्तूंनी, किंवा आपल्या कोणत्याही अपराधांनी स्वतःस अशुद्ध करणार नाहीत; परंतु ज्या ज्या त्यांच्या वस्तीच्या ठिकाणी त्यांनी पाप केले आहे, त्या सर्वांतून मी त्यांना वाचवीन,

आणि त्यांना शुद्ध करीन; मग ते माझे लोक होतील, आणि मी त्यांचा देव होईन. आणि माझा सेवक दावीद त्यांच्यावर राजा असेल; आणि त्या सर्वाना एकच मेंढपाळ असेल; ते माझ्या न्यायविधींमध्ये चालतील, आणि माझे नियम पाळतील, व त्यांप्रमाणे करतील. आणि ज्या देशात मी माझ्या सेवक याकोबाला दिले होते, ज्यात तुमचे पूर्वज राहिले, त्या देशात ते वस्ती करतील; होय, ते, त्यांची मुले, आणि त्यांच्या मुलांची मुले, सदासर्वकाळ त्यात राहतील; आणि माझा सेवक दावीद त्यांचा अधिपती सदासर्वकाळ असेल. याव्यतिरिक्त, मी त्यांच्याशी शांतीचा करार करीन; तो त्यांच्याशी अनंतकाळचा करार असेल; आणि मी त्यांना स्थापन करीन, त्यांची वाढ करीन, आणि माझे पवित्रस्थान त्यांच्या मध्यभागी सदासर्वकाळ स्थापीन. माझा निवासमंडपही त्यांच्याबरोबर असेल; होय, मी त्यांचा देव होईन, आणि ते माझे लोक होतील. आणि जेव्हा माझे पवित्रस्थान त्यांच्या मध्यभागी सदासर्वकाळ असेल, तेव्हा परराष्ट्रीय लोक जाणतील की मी परमेश्वर इस्राएलाला पवित्र करतो. यहेज्केल 37:15-28.